

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Februar 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział pierwszy.

Zeszyt II.

Wydany i rozesłany dnia 3. Lutego 1857.

5.

Kaiserliche Verordnung vom 13. December 1856,

womit das niederösterreichische Maß und Gewicht in dem Kronlande Mähren als allein gesetzliches Maß und Gewicht erklärt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 5, ausgegeben am 20. Jänner 1857.

6.

Kaiserliche Verordnung vom 13. December 1856,

womit das niederösterreichische Maß und Gewicht im Küstenlande als allein gesetzliches Maß und Gewicht erklärt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 20. Jänner 1857.

7.

Kaiserliche Verordnung vom 13. December 1856,

womit das niederösterreichische Maß und Gewicht in dem Kronlande Krain als allein gesetzliches Maß und Gewicht erklärt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 7, ausgegeben am 20. Jänner 1857.

8.

Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 25. December 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 20. Jänner 1857),

wirkfam für den ganzen Umfang der Monarchie,

womit die Bestimmungen über die Sprache bekannt gemacht werden, in welcher an der Universität zu Innsbruck die rechts- und staatswissenschaftlichen Rigorosen abzulegen sind.

Nachdem das Unterrichtsministerium aus Anlaß wahrgenommener Unzukömmlichkeiten bereits mit dem Erlasse vom 16. November 1854, Z. 14061, die Verfügung getroffen hat, daß vom Studienjahre 1856-57 an die rechts- und staatswissenschaftlichen Rigorosen an der Innsbrucker Universität nur in der deutschen Sprache als derjenigen, in welcher die betreffenden Facultätsvorlesungen gehalten werden, abzulegen sind, wird hiemit diese Anordnung mit dem Beifuge kundgemacht, daß nur denjenigen, welche bis zum Beginne des Studienjahres 1856-57 daselbst wenigstens schon zwei Rigorosen in italienischer Sprache mit genügendem Erfolge abgelegt haben, gestattet bleibe, die weiteren zwei Rigorosen italienisch fortzusetzen, rücksichtlich derjenigen Doctoranden aber, die bis zur Kundmachung gegenwärtiger Verordnung erst Ein oder zwei Rigorosen abgelegt haben, es sich das Unterrichtsministerium vorbehalte, von Fall zu Fall zu entscheiden, in wie weit denselben bei Ablegung ihrer weiteren Rigorosen der Gebrauch der italienischen Sprache mit Rücksicht auf den Gang und Erfolg ihrer Studien zu gestatten sei.

Graf Thun m. p.

5.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 13. Grudnia 1856,

**mocą którego ogłasza się niższo-austryacka miara i waga za wyłącznie prawną
w Kraju koronnym Morawskim.**

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 5, wydaną dnia 20. Stycznia 1857.

6.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 13. Grudnia 1856,

**mocą którego ogłasza się niższo-austryacka miara i waga za wyłącznie prawną
w Pobrzeżu.**

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 6, wydaną dnia 20. Stycznia 1857.

7.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 13. Grudnia 1856,

**mocą którego ogłasza się niższo-austryacka miara i waga za wyłącznie prawną
w Kraju koronnym Krainskim.**

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 7, wydaną dnia 20. Stycznia 1857.

8.

**Rozządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 25.
Grudnia 1856,**

(Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 8, wydana dnia 20. Stycznia 1857),

obowiązujące w całym obrębie Monarchii,

**którem obwieszcza się postanowienia co do języka, w jakim składane być mają
rygoroza prawniczo - polityczne na uniwersytecie w Insbruku.**

Ponieważ Ministerjum Oświecenia z powodu postrzeżonych niestósowności już rozządzeniem z dnia 16. Listopada 1854 r. L. 14.061 ustanowiło, iż z początkiem roku szkolnego 1856-57 rygoroza prawniczo-polityczne na uniwersytecie w Insbruku składane być mają tylko w języku niemieckim, jako w języku, w którym dotyczące odczyty wydziałowe odbywane bywają, przeto obwieszcza się rozporządzenie to z tym dodatkiem, iż tylko ci, którzy do chwili rozpoczęcia roku szkolnego 1856-57 tamże przynajmniej już dwa rygoroza w języku włoskim złożyli z skutkiem dostatecznym, pozwolone sobie mają, składać dalsze dwa rygoroza po włosku, a zaś co do doktorandów, którzy do chwili obwieszczenia niniejszego rozporządzenia dopiero jedno, lub dwa rygoroza odbyli, Ministerjum Oświecenia zastrzega sobie, od przypadku do przypadku rozstrzygać, o ile przy dalszych rygorozach onymże dozwoloném będzie użycie włoskiego języka ze względem na tok i postępy w ich studyach.

Hrabia **Thun** m. p.

9.

Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 6. Jänner 1857,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Siebenbürgen und Kroatien,

bezüglich der von den Schülern der Rechts-Akademien in Ungarn, Siebenbürgen und Kroatien
für die Bibliotheken dieser Anstalten zu leistenden Beiträge.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 9, ausgegeben am 20. Jänner 1857.

10.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, der Fi- nanzen und des Handels vom 9. Jänner 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 10, ausgegeben am 20. Jänner 1857),

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthén, Krain,
Triest, Görz und Istrien,

über die Löschung der, auf vormaligen Dominical- und anderen Besitzungen für Unterthanen
und andere Parteien in den öffentlichen Büchern haftenden, durch die Aufhebung des Unter-
thansverbandes und die Grundentlastung überflüssig gewordenen Eintragungen.

Da viele in den öffentlichen Büchern auf vormaligen Dominical- und anderen-Besitzungen der Berechtigten für die ehemaligen Unterthanen und andere Verpflichtete haftenden Eintragungen von Ablösungen und Reluirungen der Grundlasten, von Gewährleistungen des freien Eigenthumes kaufrechtlich gemachter Mitgründe, von Ausprüchen aus Emphyteutisirungen oder sonstigen Veräußerungen von Dominical-Gutsbestandtheilen, dann von andern durch die Grundentlastung entfallenen Rechten oder übernommenen Verpflichtungen theils durch die Entlastungsverhandlungen, theils durch die gesetzlich ausgesprochene Aufhebung der vormaligen Lasten und Beschränkungen des Grundbesitzes ihre fernere rechtliche Wirksamkeit bereits verloren haben, so wird in Gemäßheit des den Entlastungsorganen zugewiesenen Wirkungskreises im Nachhange zu den Entlastungs-Durchführungs-Verordnungen für Oesterreich unter und ob der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthén, Krain, Triest, Görz und Istrien Folgendes verfügt:

Die Besitzer vormaliger Dominical- und anderer Besitzungen, auf welchen in den öffentlichen Büchern Eintragungen der obbezeichneten Art aus was immer für einen Titel derzeit noch haften, sind befugt, um die Löschung derselben unter Vorlegung umständlicher Tabularextracte und der etwa erforderlichen Abschriften aus den Urkundenbüchern oder sonstigen Behelfe bei der an die Stelle der Grundentlastungs-Landescommission getretenen Grundentlastungs-Fondsdirection einzuschreiten.

Diese Behörde hat hiebei sorgfältig in Erwägung zu ziehen, ob die haftenden Eintragungen den vormaligen Unterthanen oder sonstigen Verpflichteten nicht etwa noch fer-

9.

Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 6. Stycznia 1857,

obowiązujące w Krajach koronnych Węgierskim, Siedmiogrodzkim i Kroackim,

względem datków, czynić się mających ze strony uczniów na akademiach prawniczych w Węgrzech, Siedmiogrodzie i Kroacyi dla bibliotek owychże zakładów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 9, wydana dnia 20. Stycznia 1857.

10.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu i Handlu z dnia 9. Stycznia 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 10, wydana dnia 20. Stycznia 1857),

obowiązujące w Krajach koronnych w Austrii niższej i wyższej, w Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Karyntyi, Krainy, Tryeście, Gorycyi i Istrii,

o wykreśleniu wciągnięć, które ciążą w księgach publicznych na byłych posiadłościach dominikalnych lub innych dla poddanych i innych stron, a niepotrzebnemi się stały przez zniesienie wężła poddańczego i indemnizację gruntów.

Ponieważ wiele wciągnięć ciążących w księgach publicznych na byłych dominikalnych i innych posiadłościach stron uprawnionych dla dawnych poddanych i innych obowiązanych, w przedmiocie wykupów i relucyj ciężarów gruntowych, ewikcyj wolnej własności gruntów najmowych, z prawem kupna związanych, w przedmiocie praworószczeń z emfiteuzacyj lub innych pozbyć części dóbr dominikalnych, tudzież w przedmiocie innych przez indemnizację odpadłych praw lub przejętych obowiązków, po części skutkiem rozpraw indemnizacyjnych, po części skutkiem prawnie wyrzeczonego zniesienia dawnych ciężarów i ograniczeń posiadłości gruntowej dalszą swą moc prawną już utraciło, przeto stósownie do zakresu działalności, przekazanego organom indemnizacyjnym, w dodatku do rozporządzeń przeprowadzenia indemnizacyi rozporządza się dla Austrii niższej i wyższej, Czech, Morawii, Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Tryjestu, Gorycyi i Istrii, co następuje:

Posiadacze byłych posiadłości dominikalnych i innych, na których obecnie jeszcze ciążą w księgach publicznych wciągnięcia wyż rzonego rodzaju z jakiegokolwiek bądź tytułu, mają prawo, działać u dyrekcji funduszu oswobodzenia gruntowego, weszlęj w miejsce komisji krajowej oswobodzenia gruntów, o wykreślenie onychże za przedłożeniem dokładnych ekstraktów tabularnych i potrzebnych jakkolwiek w tej mierze odpisów z ksiąg dokumentowych lub innych allegatów.

Władza ta starannie przytém na rozwagę wziąć winna, czy ciążące wciągnięcia byłym poddanym lub innym zobowiązanym nie są może nadal jeszcze

ner zur Sicherstellung solcher Rechte oder Befreiungen, rücksichtlich deren sie für die Zukunft nicht schon durch die Entlastungsgesetze hinlänglich geschützt erscheinen, oder zur Sicherstellung ihres Grundeigenthumes selbst erforderlich sind, wie dieses insbesondere hinsichtlich der kaufrechtlich gemachten Miethgründe und der emphyteutisirten Grundstücke oder anderer veräußerten Dominical-Gutsbestandtheile der Fall sein kann, wenn die vormaligen Miethgründe, emphyteutisirten Grundstücke oder veräußerten Dominical-Gutsbestandtheile anderer Art noch nicht von dem Dominical-Besitzstande des Gutes abgeschrieben und den Emphyteuten oder Unterthanen grundbücherlich zugeschrieben worden sein sollten. Hierüber sind nöthigenfalls die zweckdienlichen Erhebungen zu pflegen, und daher die Parteien zur Herbeischaffung der erforderlichen Behelfe anzuweisen und nach Umständen zur Aufklärung des Sachverhaltes unmittelbar zu vernehmen.

Im Falle kein Bedenken der angeführten Art obwaltet und die Löschung im Sinne der Grundentlastungs-Gesetze als zulässig erscheint, hat die Fondsdirection das Erkenntniß, und zwar nach Thunlichkeit rücksichtlich aller Verpflichteten eines und desselben berechtigten Gutes, gemeinschaftlich darüber auszufertigen, und den daran unmittelbar Bethelligten unter Freilassung des Recurses an das Ministerium des Innern, welcher binnen der Präclusivfrist von vierzehn Tagen bei der Grundentlastungs-Fondsdirection zu überreichen ist, zustellen zu lassen.

Betrifft die Löschung solche bürgerliche Eintragungen, welche zur Sicherstellung von Ansprüchen aller Grundbesitzer einer Gemeinde oder einer ganzen Classe derselben bewirkt wurden, so genügt die Zustellung der Entscheidung an den Gemeindevorstand, welcher dieselbe in der Gemeinde bekannt zu machen hat. Erkenntnisse, welche die Löschung eingetragener Ansprüche einzelner Parteien betreffen, müssen den letzteren selbst zugestellt werden. Können dieselben oder deren Rechtsnachfolger nicht ermittelt werden, so ist zum Zwecke der Verhandlung nach Umständen die Aufstellung eines Curators zu veranlassen.

Ist das Lösungserkenntniß rechtskräftig, so ist dasselbe mit der Bestätigung der Rechtskraft zu versehen und mit dem Ersuchen um Vornahme der Löschung der gehörigen Grundbuchsbehörde (§. 49 des kaiserlichen Patentes vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes*) zu übersenden, welche die Löschung anzuordnen und hievon auch den bürgerlichen Besitzer des Gutes zu verständigen hat.

Alle Urkunden, Schriften und Amtshandlungen behufs der hier besprochenen Löschung genießen die Befreiung von den nach dem Gesetze vom 9. Februar 1850 zu entrichtenden Gebühren und die dießfälligen Correspondenzen sind im Sinne der Verord-

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, XLV. Stück, Nr. 331, Seite 771.

potrzebne do zabezpieczenia takowych praw lub uwolnień, pod względem których na przyszłość nie widzieliby się już przez ustawy oswobodzenia gruntowego dostatecznie ochronieni albo do zabezpieczenia saméjże własności gruntowój, jak to szczególnie być może względem gruntów najmowych, z prawem kupna połączonych, tudzież względem gruntów emfiteutycznych lub innych pozbytych części dóbr dominikalnych, jeżeliby dawne grunta najmowe, grunta emfiteutyczne lub pozbyte części dóbr dominikalnych innego rodzaju nie były jeszcze od stanu posiadłości dominikalnój gruntu odpisane i emfiteutom lub poddanym tabularnie przypisane. W téj mierze wedle potrzeby stósowne dochodzenia przedsiębrać należy, a więc stronom nakazać, ażeby przedłożyły potrzebne alegata, lub wedle okoliczności dla oświetlenia stanu rzeczy bezpośrednio je wysłuchać.

Jeżeli nie zachodzi żadna trudność rodzaju wspomnianego i wykreślenie w myśl ustaw oswobodzenia gruntowego dopuszczalném się być okazuje, wówczas dyrekcyja funduszu orzeczenie w téj mierze, a to o ile możliwości względem wszystkich obowiązanych jednego a tego samego dobra uprawnionego, spólnie wydać, i je bezpośrednim interesowanym doręczyć kazać winna, przy zostawieniu wolnego rekursu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, który w ciągu terminu prekluzyjnego dni czternastu wniesionym być ma do dyrekcyi funduszu oswobodzenia gruntowego.

Jeżeli wykreślenie dotyczy takich wciągnięć tabularnych, które uzyskane zostały do zabezpieczenia praworoszczeń wszystkich posiadaczy gruntowych gminy lub całej jój klasy, wówczas dostateczném jest doręczenie rozstrzygnięcia przełożeniu gminy, które takowe w gminie obwieścić powinno. Orzeczenia, dotyczące wykreślenia wciągniętych praworoszczeń stron pojedynczych, muszą tymże samym być doręczone. Gdyby ani tych ani ich prawnych następców wysledzić nie można, wówczas celem rozprawy wedle okoliczności ustanowienie kuratora spowodować należy.

Jeżeli wyrok wykreślenia stał się prawomocnym, wówczas takowy potwierdzeniem prawomocności ma być opatrzonym, i władzy właściwój tabularnój (§. 49 Cesarskiego Patentu z dnia 20. Listopada 1852, Nr. 251 Dziennika Praw Państwa *) z zawezwaniem o przedsiębranie wykreślenia przesłanym, która wykreślenie zarządzić i o tém także tabularnego posiadacza dobra zawiadomić powinna.

Wszelkie dokumenta, pisma i czynności urzędowe w mierze wskazanego tu wykreślenia doznawać będą wolności od należytości opłacać się mających z mocy ustawy z dnia 9. Lutego 1850 r., a zachodzące tu korespondencye przesyłane być

*) Powszechny Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Część XLV, Nr. 331, stron. 771.

nung vom 10. August 1849, Nr. 358 des Reichs-Gesetz-Blattes, portofrei zu behandeln.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.
Ritter von **Toggenburg** m. p.

11.

Erlaß des Justizministeriums vom 9. Jänner 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 11, ausgegeben am 20. Jänner 1857),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

mit einer Erläuterung des §. 250 der Strafproceß-Ordnung über das zu beobachtende Benehmen im Falle sich erst bei der Schlußverhandlung eine höhere, nach dem Gesetze zur Entscheidung die Zahl von fünf Richtern erfordernde Strafbarkeit der That herausstellt.

Aus Anlaß vorgekommener Zweifel über die Frage, wie sich im Strafverfahren zu benehmen sei, wenn sich erst bei der Schlußverhandlung eine höhere, nach dem Gesetze zur Entscheidung die Zahl von fünf Richtern erfordernde Strafbarkeit der That herausstellt, findet sich das Justizministerium bestimmt, folgende Belehrung zu ertheilen:

Aus dem Zusammenhange der §§. 17, 20, 222, 248 lit. c) und 250 der Strafproceß-Ordnung ergibt sich unzweifelhaft, daß in dem Falle, wenn wegen eines Vergehens oder Verbrechens eine Schlußverhandlung nur vor drei Richtern begonnen worden ist, im Laufe der Verhandlung sich aber zeigt, daß die That einen solchen höheren Grad der Strafbarkeit an sich trage, daß zur Verhandlung und Entscheidung darüber in Gemäßheit der §§. 17 und 20 fünf Richter erfordert werden, die bisher nur vor drei Richtern gepflogene Schlußverhandlung sogleich abgebrochen, und ohne Schöpfung eines neuen Anklagebeschlusses, vorläufig für Beiziehung noch zweier Richter, und in soferne der Angeklagte bisher keinen Verteidiger hatte, nach Vorschrift des zweiten Absatzes des §. 213, auch für die Beiziehung eines Verteidigers gesorgt werden, und daß dann die Schlußverhandlung vor dieser verstärkten Versammlung erneuert werden muß.

Freiherr von **Krauß** m. p.

12.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Jänner 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 12, ausgegeben am 20. Jänner 1857).

wirksam für alle Kronländer,

wodurch die Allerhöchsten Bestimmungen über die Anweisung und Einstellung der Gage für Generale, Staabs- und Oberofficiere, dann Militär-Parteien und Militär-Unterparteien, sowie die hieraus fließenden Aenderungen der bisherigen Bestimmungen rückichtlich der Gebührenbehandlungen der in Civilstaatsdienste übertretenden Militär-Individuen kundgemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchstem, an das Armeekorps-Commando

winny bez opłaty portoryum w myśl rozporządzenia z dnia 10. Sierpnia 1849 r. Nr. 358 Dziennika Praw Państwa.

Baron **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p. Baron **Bruck** m. p.
Kawaler de **Toggenburg** m. p.

11.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 9. Stycznia 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 11, wydana dnia 20. Stycznia 1857),
obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

z objaśnieniem §. 250 ustawy o procedurze karnéj względem postępowania, jakie zachować się winno w tym przypadku, gdy dopiero przy rozprawie ostatecznéj wykaże się wyższa karygodność czynu, wymagająca wedle ustawy do rozstrzygnięcia liczby pięciu sędziów.

Z powodu zaszłej wątpliwości co do kwestyi, jak postępować należy w procedurze karnéj, gdy dopiero przy ostatecznéj rozprawie wykaże się wyższa, wedle ustawy do rozstrzygnięcia liczby pięciu sędziów wymagająca karygodność czynu, uznaje Ministerjum Sprawiedliwości za rzecz stósowną, udzielić następujące objaśnienie:

Z związku §§fów 17, 20, 222, 248 lit. c) i 250 procedury karnéj wynika niewątpliwie, iż w przypadku, gdyby w ciągu rozprawy ostatecznéj rozpoczętej z powodu zbrodni lub wykroczenia tylko przed *trzema* sędziami, wykazało się, że uczynek pojawia taki na sobie wyższy stopień karygodności, iżby wedle §§fów 17 i 20 do rozprawy i rozstrzygnięcia rzeczy potrzeba było *pięciu* sędziów, rozprawa ostateczna, przed trzema tylko sędziami dotąd odbywana, natychmiast musi być przerwana, iż bez stanowienia nowéj uchwały oskarżenia, uprzednio o przybranie dwóch jeszcze sędziów, a nadto, jeżeliby oskarżony dotąd żadnego nie miał był obrońcy, wedle przepisu drugiego ustępu §fu 213, także i o przydzielenie obrońcy staranie mieć należy, poczem rozprawa ostateczna przed tak wzmianioném zgromadzeniem na nowo odbywaną być ma.

Baron **Krauss** m. p.

12.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 10. Stycznia 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 12, wydana dnia 20. Stycznia 1857),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego obwieszczone zostają Najwyższe Postanowienia względem asygnacyi wstrzymania gaży dla jenerałów, oficerów sztabowych i nadoficerów, tudzież dla stron wojskowych i podwładnych stron wojskowych, równie jak zmiany ztąd wypływające w dotychczasowych Postanowieniach względem traktowania należytości indywidualów wojskowych, przechodzących do służby cywilnéj Rządowej.

Najwyższym Reskryptem do Nadkomendy Wojskowéj z dnia 23. Kwietnia

erlassenen Handschreiben vom 23. April 1856 zu bewilligen geruht, daß vom 1. Juni 1856 angefangen, allen Generalen, Stabs- und Oberofficieren, Militär-Partheien und Militär-Unterspartheien die Gage am Ersten jedes Monates vorhinein, gleich den Militär-Beamten und Dienern zur Gebühr gestellt und nach Zulässigkeit des Dienstes der Kriegscassen, auch an demselben Tage erfolgt werde. — Zugleich haben Seine k. k. Apostolische Majestät zu verordnen befunden, daß für alle hier genannten Standes-Kategorien die Gage eine untheilbare Monatsgebühr, deren Verrechnung und Erfolgslaffung für einzelne Monatstage nie stattfindet, zu bilden, vom ersten desjenigen Monates, welcher dem Monate der Ernennung in die bezügliche Charge unmittelbar folgt, zu beginnen, und mit dem Monate des Abganges, dieser letztere möge auf was immer für eine Art erfolgen, aufzuhören hat.

In Folge dieser und der in dem, mit der Allerhöchsten Entschließung vom 23. Juli 1855 genehmigten neuen Militär-Pensionsgesetze aufgestellten Grundsätze, ist das Finanzministerium mit dem Armee-Obercommando dahin übereingekommen, daß bezüglich der im Militär-Verbande im Genusse einer Monats-Gage oder Monats-Pension stehenden, dann der ohne Gebühr beurlaubten Militär-Individuen, bei deren Uebertritt in Civilstaatsdienste nunmehr die, mit der Allerhöchsten Entschließung vom 26. Juni 1853 (Nr. 139 des Reichs-Gesetz-Blattes *) genehmigte Anweisungs-Modalität in Anwendung zu kommen, dagegen hinsichtlich der im Militär im Genusse einer tagweisen Löhnung stehenden Individuen des activen Truppenstandes (mit Ausnahme der ohne Gebühr Beurlaubten), sowie des Patental- und Vocostandes der Invalidenhäuser, im gleichen Uebertrittsfalle es bei den Bestimmungen des Allerhöchsten Handschreibens vom 3. April 1854 (Nr. 85 des Reichs-Gesetz-Blattes **) forthin zu verbleiben hat.

Freiherr von **Bruck** m. p.

13.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Jänner 1857,

womit die Einberufung der älteren Kupferscheidemünzen des lombardisch-venetianischen Königreiches verfügt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 13, ausgegeben am 20. Jänner 1857.

*) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXXI. Stück, Nr. 140, Seite 447.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien. Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXIII. Stück, Nr. 92, Seite 259.

1856 r. raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, zezwolić, ażeby poczynawszy od 1. Czerwca 1856 r., wszystkim generałom, oficerom sztabowym i nadoficerom, stronom wojskowym i podwładnym stronom wojskowym gażę z pierwszym każdego miesiąca z góry, podobnie jak urzędnikom wojskowym i sługom jako należytość traktowano, i wedle zgodności ze służbą w kasach wojskowych, także na tym samym dniu wydawano. Zarazem raczył Najjaśniejsza Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić, iż dla wszystkich tu wymienionych kategorii stanu gaża stanowić ma niepodzielną należytość miesięczną, której obrachunek i wydanie na pojedyncze dni miesiąca nigdy nie ma miejsca, poczynąć się więc będzie z pierwszym tego miesiąca, który bezpośrednio następuje po miesiącu nominacyi na szarżę dotyczącą, a kończyć z miesiącem odchodu, bez różnicy, w jakikolwiekby sposób takowyby miejsce miał.

W skutek zasad tak niniejszych, jak w nowej ustawie o pensjonowaniu wojskowym ustanowionych, uchwalonej Najwyższem Postanowieniem z dnia 23. Lipca 1855 r., porozumienie zapadło między Ministerstwem Finansów i Nadkomendą Wojskową ku temu, iż względem indywiduów wojskowych, w węzle wojskowości zostających w poborze *miesięcznej gaży* lub *pensyi miesięcznej*, tudzież bez należytości *urlopowanych*, w razie przejścia ich do służby cywilnej rządowej, już nadal zastósowanie mieć będzie moduł asygnowania, uchwalony Najwyższem Postanowieniem z dnia 26. Czerwca 1853 r. (Nr. 139 Dziennika Praw Państwa*), a zaś względem indywiduów we wojsku *dzienny żołd* pobierających, będących w stanie czynnym wojska (wyjąwszy urlopowanych bez należytości), równie jak osób stanu patentanego i lokalnego domów inwalidowych, w podobnym razie przejścia i nadal w mocy swój zostawać mają Postanowienia Najwyższego Reskryptu z dnia 3. Kwietnia 1854 r. (Nr. 85. Dziennika Praw Państwa**).

Baron **Bruck** m. p.

13.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Stycznia 1857, wywołujące z obiegu dawniejsze monety zdawkowe miedziane Królestwa Lombardzko-Weneckiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 13, wydaną dnia 20. Stycznia 1857.

*) Dziennik Rządowy, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część XXXI, Nr. 140, stron. 447.

***) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXIII, Nr. 92, stron. 259.

